

ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ, ЗАВДАНИХ НЕНАЛЕЖНИМ ВИКОНАННЯМ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

Халдай Ілля Віталійович

аспірант кафедри цивільного права

Національний університет

«Одеська юридична академія»

м. Одеса, Україна

Цивільно-правова відповідальність заснована на принципі повного відшкодування заподіяної шкоди, що передбачає відшкодування потерпілій стороні не лише реальної шкоди, а й неотриманого прибутку. У зв'язку з викладеним цікаве питання співвідношення категорій неустойки та збитків.

Теоретично цивільного права загально визнаним є виділення штрафної, виключної (або ж виняткової), залікової і альтернативної неустойки [3, С. 180-185].

Так, критерієм їхньої класифікації виступає фактор співвідношення встановленого розміру неустойки з юридичною конструкцією збитку, заподіяного порушенням умов цивільно-правового зобов'язання.

Як висвітлюється у науковій літературі, більшість науковців зазначають, що: штрафна неустойка дозволяє стягувати збитки, понесені фізичною або юридичною особою у повному розмірі понад суму неустойки; своєю чергою, виключна (виняткова) неустойка не дає кредитору права вимагати відшкодування збитків навіть за наявності, обмежуючи стягнення лише сумою неустойки; разом із тим, залікова неустойка передбачає стягнення з правопорушника збитків у сумі, не вкритій неустойкою; водночас, альтернативна неустойка надає кредитору право вибору у стягненні або збитків, або неустойки [5, С. 20-28].

Під збитками, у традиційному розумінні, маються на увазі витрати, які потерпіла особа несе або має понести у процесі відновлення порушеного суб'єктивного цивільного права у вигляді втрати або пошкодження майна (реальний збиток), а також недоотриманого прибутку, який особа отримала б за умов належного виконання зобов'язання іншою стороною договірних відносин (упущена вигода) [7].

Аксіоматичним є положення, нормативно закріплене у статті 526 ЦК України, що відображає принцип реального виконання зобов'язання, у силу якого зобов'язання має бути виконане належним чином відповідно до умов договору та вимог ЦК України, інших актів цивільного

законодавства, а за відсутності таких умов, то вимог згідно із звичаями ділових відносин. У зв'язку із цим боржник, який сплатив неустойку, зобов'язаний також виконати прийняте зобов'язання у натурі, тобто передати річ, виконати роботи, надати послуги, сплатити грошові кошти тощо.

Згідно з нормами ЦК України, встановлюється презумпція штрафної неустойки (статті 552, 624 ЦК України).

Безумовно, учасники цивільно-правових зобов'язань мають право самостійно у договорі визначити співвідношення розміру збитків та неустойки, що підлягають сплаті винною стороною.

Принагідно, що відповідно до частин другої та третьої статті 624 ЦК України договором може бути встановлений обов'язок відшкодувати збитки лише у тій частині, де вони покриті неустойкою (залікова неустойка) [1].

Так само договором може бути встановлено стягнення неустойки без права на відшкодування збитків (виключна неустойка) або можливість вибору кредитора стягнення неустойки чи відшкодування збитків (альтернативна неустойка) [1].

Особливу увагу слід звернути на частину другу статті 551 ЦК України, яка закріплює положення про те, що сторони у договорі можуть збільшити розмір неустойки, встановлений законом. Сторони також мають право, домовившись про це, зменшити розмір неустойки, встановлений актами цивільного законодавства, за винятком випадків, передбачених законом [6].

До різновидів засобів захисту суб'єктивних цивільних прав, що реалізуються у поза судовому порядку, належать заходи оперативного впливу, під якими традиційно розуміють вольову поведінку кредитора щодо односторонньої зміни умов цивільно-правового зобов'язання поза юрисдикційним способом, мета якого полягає у недопущенні розвитку цивільних правопорушень з боку боржника. Ці заходи оперативного впливу свого безпосереднього закріплення в нормах ЦК України не отримали, проте їхня цивільно-правова природа очевидна.

На думку окремих науковців, під час здійснення цивільних правовідносин нерідко виникає становище, у якому зобов'язаний за законом або договором одна сторона договору ухиляється від виконання певних робіт, не приступає до них своєчасно, або ж надає іншій стороні договору послуги або виконання робіт з наявними вадами, які можуть бути усунені на місці [2, С. 37-42].

У всіх зазначених випадках закон надає право уповноваженій особі виконати вказані роботи власними коштами з перекладанням витрат на зобов'язану особу. У цьому закріплено загальний принцип виконання цивільно-правового зобов'язання, відповідно до якого уповноважена

особа вправі автономно від боржника прийняти на себе виконання його зобов'язання за його необґрунтованого ухилення від нього [4, С. 204-209]. У цьому заходи оперативного впливу структурно передбачені у кожному з інститутів зобов'язального права.

Звісно ж, що обраний юридико-технічний прийом дозволяє застосувати ті заходи оперативного впливу й у рамках інституту, де вони зафіксовані у вигляді нормо-проекування з максимальною ефективністю.

Насамперед їх можна класифікувати за окремими групами на заходи оперативного впливу, пов'язані: з виконанням робіт; із забезпеченням зустрічного задоволення; з відмовою від вчинення певних дій; із заходами, що застосовуються у сфері кредитних праввідносин.

Література:

1. Голубева Н.Ю. Зобов'язання у цивільному праві України: методологічні засади правового регулювання : монографія / Н.Ю. Голубева. – О. : Фенікс, 2013. – 642 с.
2. Грицько Р.В. Щодо питання про виконання цивільно-правового зобов'язання. Часопис цивілістики. Випуск 21. С. 37-42.
3. Заверуха С. В. Значення штрафної та залікової неустойки в цивільному законодавстві. К.: Університетські наукові записки. 2013. №4 (48). С.180-185.
4. Панченко С.В. Принципи здійснення цивільних прав у динаміці договірного зобов'язання. Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство». 2024. С. 204-209.
5. Тімуш І.С. Класифікація неустойок за цивільним законодавством України. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ, № 1, 2013. С. 20-28
6. Цивільний кодекс України. Станом на 01 січня 2023 р.: науково-практичний коментар / за заг. ред. Є. О. Харитоновна, О. М. Калітенко. Київ: Норма права, 2023. 1424 с.
7. Цивільне право України (частина загальна): підручник / за ред. І. В. Спасибо-Фатєєвої. Харків: Екус, 2024. 568 с.